

Ikt. sz.: MGB-41/27-2/2019.

MGB-11/2019. sz. ülés
(MGB-23/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Mezőgazdasági bizottságának**
2019. november 25-én, hétfőn 15 óra 57 perckor
az Országház Nagy Imre termében (főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása</i>	5
<i>A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló T/8036. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság)</i>	5
<i>A szőlő- és borágazatban fellépő túlkínálatból eredő értékesítési problémák megoldásáról szóló H/7977. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	7
<i>Hozzászólások</i>	9
<i>Dr. Steinmetz Ádám reagálása</i>	14
<i>Határozathozatal</i>	15
<i>Egyebek</i>	15
<i>Az ülés berekesztése</i>	18

Napirendi javaslat

1. A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8036. szám)
(Dr. Szűcs Lajos, Font Sándor és Nyitrai Zsolt (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. A szőlő- és borágazatban fellépő túlkínálatból eredő értékesítési problémák megoldásáról szóló határozati javaslat (H/7977. szám)
(Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Font Sándor (Fidesz), a bizottság elnöke
Czerván György (Fidesz), a bizottság alelnöke

Magyar Zoltán (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)
Pócs János (Fidesz)
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)
Csárdi Antal (LMP)
Dr. Apáti István (független)

Helyettesítési megbízást adott

Gyórfy Balázs (Fidesz) Font Sándornak (Fidesz)
Lázár János (Fidesz) Czerván Györgynek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Horváth Zoltánné bizottsági főmunkatárs
dr. Dobos Evelin bizottsági munkatárs

Meghívott

Hozzászóló

Klenovics Gábor főosztályvezető (Agrárminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 15 óra 57 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait. Köszöntöm a munkánkat segítő tisztviselőket, köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik bizottságunk nyílt ülését.

A napirendtervezetet a bizottsági tagok megkapták. Kérdezem, hogy kérdés, észrevétel van-e. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincsen, szavazunk róla. Ki az, aki elfogadja a napirendtervezetet? Aki igen, az kézfeltartással ezt jelezze! *(Szavazás.)* Ez egyhangú. Az így elfogadott napirend szerint fogunk haladni.

**A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló T/8036. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)**

A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló törvény módosítása T/8036. számon került benyújtásra, ennek a részletes vitájával kezdjük. Mivel előterjesztőként veszek részt az ülésen, ezért Czerván György alelnök urat kérem meg ezen napirendi pontnál az ülés vezetésére.

(Czerván György, a bizottság alelnöke veszi át az ülés vezetését.)

CZERVÁN GYÖRGY (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm, az ülés vezetését átveszem. Köszöntöm az Agrárminisztérium részéről megjelent Klenovics Gábor főosztályvezető urat.

Megnyitom a részletes vita első szakaszát, amelyben a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfelelést vizsgáljuk.

Kérdezem, hogy az előterjesztőknek, a kormány képviselőjének vagy képviselőtársaimnak van-e észrevétele, kifogása, illetve bejelentenivalója ebben az első vitaszakaszban. *(Font Sándor: Nekem nincs. - Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, másnak sincs.

Akkor ez azt jelenti, hogy döntési javaslatot teszek, amelyben kérdezem, hogy ki az, aki egyetért azzal, hogy a benyújtott törvényjavaslat megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Aki ezzel egyetért, kérem, az kézfeltartással ezt jelezze! *(Szavazás.)* Úgy látom, egyhangú.

Tehát megállapítom, hogy a törvényjavaslat megfelel a vonatkozó házszabályi rendelkezésnek. Ezzel a részletes vita első szakaszát lezárom.

Ezúton szeretném jelezni, hogy a Mezőgazdasági bizottsághoz képviselői módosító javaslat nem került benyújtásra, ugyanakkor bizottsági módosító javaslat benyújtására teszek javaslatot. Képviselőtársaim előzetesen megkapták és kiosztásra is került a négy pontból álló, kodifikációs pontosításokat tartalmazó bizottsági módosító javaslat tervezete.

Kérdezem az előterjesztőt, Font Sándor urat és a kormány képviselőjét, hogy egyetértenek-e a bizottsági módosítási szándékkal. Ezt követően döntünk a bizottsági saját szándék benyújtásáról.

FONT SÁNDOR (Fidesz) előterjesztő: Igen, rendben, előterjesztőként támogatom.

KLENOVICS GÁBOR (Agrárminisztérium): Egyetértünk vele.

ELNÖK: Kérdés, észrevétel? *(Jelzésre:)* Megadom a szót.

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Egy rövid kérdésem lenne csak azért, hogy tisztán lássak ebben a kérdésben. Tehát itt a tervezet 1. § - a Hhvtv. 62/C. § (4b) bekezdése szerint, ha jól értem, akkor változna az azonosítás módja. Ugye, eddig az volt, hogy személyi azonosító okmánnyal, most pedig a videotechnológiával történő azonosításra alkalmas személyi azonosító okmány lenne, ha jól értem. Vagy hogy lenne? Gyakorlatias megközelítésből, mert vannak olyan honfitársaink, akiknek nincsen modern lakcímkártyája, hanem idős ember, kint van még nála a régi személyi igazolvány, még azzal tudja magát igazolni a rendőrségi ellenőrzésnél is. Pontosan mit takar itt ez a második módosítópont? Erről szeretnék egy kis tájékoztatást kérni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót a kormány képviselőjének.

KLENOVICS GÁBOR (Agrárminisztérium): Ez alapvetően a személyi igazolványhoz kapcsolódóan lenne. Tehát nyilván itt az elsődleges használat az, amiről korábban szó volt, maga az adóazonosító kártya, hiszen az az a szám, ami nem változik, de nyilván azért emellett szükség van egy olyan igazolványra is, amellyel fényképes módon lehet igazolni a személyazonosságot. Ez ennyiről szólna.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdés? *(Jelzésre:)* Parancsoljon, Fazekas képviselő úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Értem, de én arra gondolok, hogy van egy idős ember, akinek nincsen kártyája, hanem a régi személyi igazolványa van. Megy az utcán, a rendőr igazoltatja, felmutatja, és elfogadják. Most akkor ebben az esetben ez nem elég? Új plasztikkártyát kell helyette csináltatni, hogy horgászengedélyt kapjon vagy sem?

KLENOVICS GÁBOR (Agrárminisztérium): Gyakorlatilag ez most úgy néz ki - értem, amit mond Fazekas úr. Annyi, hogy a személyi azonosító okmányok időszakonként lejárnak, tehát gyakorlatilag az, hogy ma még lenne olyan ember, akinek nincs rendes, fényképpel ellátott személyi azonosító kártyája, azt gondolom, alapvetően életidegen. *(Dr. Fazekas Sándor: Nem így van.)* Ez a kettő egymással együtt mozogna, az adókártya és a személyi azonosító okmány.

FONT SÁNDOR (Fidesz) előterjesztő: Ha jól értem, képviselőtársam azt kérdezi, hogy vannak még olyan időskorú személyek, akiknek, mondjuk, tíz évvel ezelőtti, a lejárat nélküli *(Dr. Fazekas Sándor: Így van.)* megállapítású a személyi azonosító okmányuk, és ez nem plasztikkártya alapú, hanem könyv formájú.

KLENOVICS GÁBOR (Agrárminisztérium): Értem.

FONT SÁNDOR (Fidesz) előterjesztő: Erre az esetre is kiterjed az azonosíthatóság, hogy őneki ilyen típusú személyi azonosító okmánya van?

KLENOVICS GÁBOR (Agrárminisztérium): Ebben az esetben elég az adóazonosító számos igazolás. Nyilván ez egy olyan helyzet, ami itt az azonosítás kis hányada a teljes egészet komplexumában nézve, de köszönöm a kiigazítást, így megértettem akkor a kérdést, elnézést az előbbiért! Enélkül is ezt tudja kezelni, azt gondolom, ez a passzus.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdés? *(Jelzésre:)* Font képviselő úr!

FONT SÁNDOR (Fidesz) előterjesztő: Csak előterjesztőként a kormány képviselőjének: tehát nem szenvednek hátrányt azok az idős személyek, akiknek szabályszerűen van jelenleg is birtokukban könyv formájú személyi azonosító okirat, meg ha kell, adókártya és minden egyéb, amikor itt bármilyen ellenőrzésen át kell nekik esniük.

KLENOVICS GÁBOR (Agrárminisztérium): Így van, ettől nem fognak hátrányt szenvedni, de az adóazonosító kártya felmutatása mindenképpen kötelező.

FONT SÁNDOR (Fidesz) előterjesztő: Az rendben, az kell.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdés, észrevétel? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Akkor most pedig dönteni fogunk a bizottsági módosító javaslat benyújtásáról. Aki egyetért a bizottsági módosító javaslat benyújtásával, kérem, az jelezze ezt! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, egyhangúlag támogattuk.

Most pedig a részletes vita lezárására teszek javaslatot. Aki ezzel egyetért, kérem, az kézfeltartással jelezze ezt! *(Szavazás.)* Egyhangú. A részletes vitát lezárom.

Végezetül a részletes vitáról szóló bizottsági jelentés elfogadására teszek javaslatot. Kérdezem, ki az, aki egyetért azzal, hogy bizottságunk benyújtsa a részletes vitáról szóló jelentést. Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm, egyhangú igen.

Kérdezem, hogy bizottságunk akar-e előadót állítani. *(Jelzés nem érkezik.)* Nem.

A részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat és a bizottság jelentése a Parlex rendszeren keresztül kerül benyújtásra. Az 1. napirendi pontot lezárom.

**A szőlő- és borágazatban fellépő túlkínálatból eredő értékesítési problémák megoldásáról szóló H/7977. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Áttérünk a 2. napirendi pontra, és egyben átadom az ülés vezetését Font Sándor elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Font Sándor, a bizottság elnöke veszi át.)

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. A 2. napirendi pont a szőlő- és borágazatban fellépő túlkínálatból eredő értékesítési problémák megoldásáról szóló határozati javaslat, amely H/7977. számon, Steinmetz Ádám képviselőtársunk részéről került benyújtásra. Ennek az indítványnak a tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni.

Megadom a szót az előterjesztőnek.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mindjárt egy kéréssel kezdeném: amit a Szőlő-, bor-, pálinka albizottságban háttéranyagként kiosztottam a tagoknak, megengedi-e az elnök úr, hogy ezt most is megtegyem, és utána rátérnék a javaslatra.

ELNÖK: Persze. *(Dr. Steinmetz Ádám kiosztja a papírokat.)*

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik) előterjesztő: Először is szeretném megköszönni a figyelmességet, gondolom, a Mezőgazdasági bizottság titkárságának vagy elnök úrnak, a mikulásnap csokoládéra gondolok.

ELNÖK: Titkárság!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik) előterjesztő: A titkárság figyelmességét, és remélem, hogy ennek a határozatnak az elfogadásával ma egy másik kellemes meglepetés is fog érni.

ELNÖK: Nem ígérhetek mindent.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik) előterjesztő: Azért is adtam körbe ezt a tájékoztató jellegű anyagot, a Balatonboglári Pinceszövetkezet adatait, hogy láthassuk, az elmúlt években, konkrétan az elmúlt két évben a szőlőtermelőknél az árbevételi oldalon milyen drasztikus zuhanás történt. A korrektség kedvéért szeretném megjegyezni, hogy azért az árbevétel a termésátlag csökkenése miatt is ennyire drasztikus, de azért lehet látni, hogy a merlot és a chardonnay szőlőfajtáknál a 2017-es árszínvonalhoz képest majdnem a felére esett a felvásárlási ár. Ez megdöbbentő, és nagyon sokan ezért hagynak fel a szőlőtermesztéssel.

Ezúton is szeretném köszönetemet kifejezni, hogy a Szőlő-, bor-, pálinka albizottság rendkívül aktív ezen a téren, szemben más albizottságokkal, úgyhogy mi már tárgyaltuk és pedzegettük ezeket a problémákat. Itt bevontuk a kormány képviselőjét is és a Hegyközségek Nemzeti Tanácsát is. Ezt a határozati javaslatot egyébként elküldtem Légl Ottó elnök úrnak is azért, hogy véleményezzék. A mai napig egyébként nem jött meg a hivatalos válasz, de várom, és szerettem volna, hogy megjöjjön, hogy be tudjuk csatornázni és ki tudjunk alakítani egy szakmai álláspontot, és segítse a bizottságunkat egy megfelelő szakmai álláspont kialakításában erről a határozati javaslatról.

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, egyértelműen látszik, hogy az ágazatban vannak problémák, ezekről a problémákról mi időről időre beszélünk, de úgy gondolom, egy politikusnak nemcsak az a dolga, hogy problémákat felvessen, hanem hogy megoldási javaslatokat is adjon. Természetesen én ezeket a javaslatokat nem a magam kútfőjéből találtam ki, hanem az ágazatban hosszú évek, évtizedek óta tevékenykedő szakemberekkel

egyeztetve tettem meg. Nagyon bízom benne, hogy ezzel ma érdemben fogunk tudni foglalkozni, és nagyon bízom abban is, hogy a kormány is magáévá tesz majd egy-két pontot ezek közül a konkrét javaslatok közül, mert nagyon nagy szükség van rá. Ha nem változtatunk, akkor félok, hogy főleg a kicsik be fogják dobni a törölközőt, és családok megélhetése kerül veszélybe, ami, úgy gondolom, Magyarországhoz mint mezőgazdasági nagyhatalomhoz, egy fantasztikus szőlő- és bortermelő kultúrával rendelkező országhoz méltatlan lenne. Úgyhogy előljáróban ennyit szeretnék mondani.

Kérem, támogassák a határozati javaslatot, hogy egyáltalán tovább tudjuk vinni ezt a problémamegoldást. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdés, észrevétel van-e? *(Senki sem jelentkezik.)* Csak annyira kérném meg alelnök urat, hogy vegye át az ülésvezetését, hogy rögtön szót adhasson nekem hozzászólóként.

(Czerván György, a bizottság alelnöke veszi át az ülés vezetését.)

CZERVÁN GYÖRGY (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Átvettem az ülés vezetését, és megadom a szót Font képviselő úrnak.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Steinmetz Ádámmal többórás ülésen hallgattuk végig a napirendi pontot, amit említett, a Szőlő-, bor-, pálinka albizottság ülése a múlt héten volt. Hozzáteszem, hogy maradt néhány nyitott kérdés, azt hiszem, az ülés után is, de nem kérdéses, hogy a jelenlévők elég komoly tudással és elszántsággal voltak afelé, és magam is ezen az oldalon álltam, hogy még egy ilyen év nem lehet, mint ami a most mögöttünk lévő szüreti időszakot jelenti, és ezért a szőlő felvásárlási árának a nagyon alacsony mivoltja.

Nem kérdéses, hogy egy ilyen területnek a feltárása a szakmai szervezetre hárul leginkább. Nagyon komoly felhatalmazást kapott a HNT, aki szakmaközi szervezatként önálló jogalkotó lehet a tagjaira nézve, ezáltal ők kötelesek azt betartani. Tehát minden eszköz a Hegyközségi Nemzeti Tanács rendelkezésére áll ahhoz, hogy néhány kérdést tisztázzon, miért történhetett meg ez a rendkívül alacsony felvásárlási ár, miért maradt el az irányadó ár kihirdetése az idei évben. Ez, mint ahogy ott is említettem, szerintem súlyos hiba volt, miután 2017-ben és 2018-ban nagy nehézségek árán, de jó irányba elindult a szőlőtermelők és a felvásárlók közötti szerződéses együttműködés, mondhatnám azt, kikényszerítése, mert a HNT javaslata ezt tette, és ezen kikényszerítés mellé egy irányadó árat is közzétett a HNT 2017-ben és 2018-ban. Ez az idén elmaradt, így aztán majdnem a gyeplők a lovak közé lettek dobva, és a borászatok a vélt vagy valós piaci hiedelmek alapján rendkívül alacsonyra szorították le a szőlő felvásárlási árát, aminek a negatív következménye a képviselő úr felsorolásaiban visszatükröződik.

Mint említettem, jó néhány feladat még hátra van ennek a helyzetnek a tisztázásában. Azért említettem meg azt, hogy még egy ilyen évet nem lenne jó elviselni, mert tartós, talán visszafordíthatatlan negatív következménye lenne a szőlőtermelőkre nézve.

Itt a képviselő úr is emleget jó néhány kérdést. Egy-kettőre visszautalok, amelyeknél jelezni fogom, hogy miért nem javaslom támogatásra a határozati javaslatot; mert nem állítom, hogy ez lenne a megoldása az általunk egyébként közösen vitatottnak vélt helyzetnek. Megjegyzem, hogy

már messze nem az olasz importbor töri le a magyar árakat, amire eddig mindig hivatkoztak, hiszen az említett albizottsági ülésen nagyon markáns számokkal jelezték, hogy a valamikori 600-700 ezer hektoliter per éves folyóborimport 72 ezer hektoliterre szorult le, és a 72 ezer hektoliter fele palackos, tehát multi áruházláncok egyszerűen behoznak európai uniós palackos borokat, és mintegy 30 ezer hektoliter a valódi úgynevezett tömeglédigbor-import, ami mindig befolyásoló tényező volt a hazai szőlőfelvásárlási árnál.

Na, ez már az idén nem játszhatott szerepet, tehát itt másfelé kell keresni az okot, hogy mi történt, miközben Franciaországban és Olaszországban, az augusztusi jelentés alapján látható volt, 14 százalékos az az évre várt termésnövekedés a 2018. évhez képest. Olyan következményei lettek az európai termés relatív csökkenésének, hogy Magyarországon a meghirdetett piacvédelmi intézkedések egyike, a lepárlás is megállt, és éppen hogy csak kimerítették az elvileg 100 ezer hektoliteres meghirdetett keretet, de eleinte több mint 200 ezer hektoliter volt bejelentve, mert látták, hogy hoppá, egy keresleti helyzet állt elő, ugyanakkor a szőlő felvásárlási árában pedig nem jelent meg ez a keresleti piac. Itt tehát egy magatartásformát kell majd tisztázni a szőlőfelvásárlók, a pincészetek és a szőlőtermelők együttműködésében.

A határozati javaslatban megjelölt néhány intézkedésre, javaslatra hadd térjek ki! Az egyik az, hogy a telepítési támogatással elültetett szőlők tízéves művelési kötelezettségét oldjuk fel vagy vonjuk vissza; ha ez megtörténne, akkor úgymond a termelő azonnal kivágná a szőlőjét, mert már jövőre ilyen áron nem akar szőlőt termelni. Ezt most nem teheti meg, mert az európai uniós támogatással telepített szőlő esetében a pályázat elnyerésével és a szerződés aláírásával azt is vállalta, hogy tíz évig legalább műveli azt, és ez nagyon komoly nehézséget ad. Nem magyar nemzeti jogszabály az, amely ilyen feltételeket szabott, hanem közismert, hogy a szőlészet-borászat ágazata még az általános mezőgazdasági szabályozáson belül is sokkal szigorúbban szabályozott, sokkal szigorúbban, még jobban központosított többek között abban, hogy telepítési támogatást, nemzeti forrást nem is adhat, csak az EU-s forrásokból jöhet, és az EU-s szabályozóknak megfelelően kell minden tagországban eljárni.

Tehát aki olyat vállal, hogy telepítési támogatással szőlőültetvényt telepít, az egyben automatikusan a szerződés aláírásával - ez egyébként benne van ebben a szerződésben - vállalja a tízéves művelési kötelezettséget is, és mondom, ez nem magyar, hanem központi szabályzás, ez az általános eleme minden európai szőlőtermelő gazdára egyformán vonatkozik. Ebben őszinte leszek, még soha nem próbálta ki Magyarország, hogy akkor kérjünk mentességet, de nem tudok róla, hogy valaki is kért volna mentességet a tízéves művelési kötelezettség alól, és netán megkapta volna. Tehát ilyen még nem volt az egységes európai jogszabály léte miatt.

A b) pontban egy olyan szabályzás kidolgozását javasolja a határozati javaslat, amely csökkenti a 15 évnél idősebb ültetvények méretét 15-20 ezer hektárral. Ezt én egy nagyon veszélyes megoldásnak találnám, iszonyú nagy Magyarországon a szőlővel ültetett területek csökkenésének aránya. Nagyon sok évig, az Unióba való belépésünk előtti időszak döntő idejéig mintegy 100-120 ezer hektár szőlője volt Magyarországnak, és drámai csökkenés következett be az elmúlt időszakban: mintegy 63 ezer hektár környéki területünk van most. Ezzel Európában a 9-10. helyet foglaljuk el a szőlőtermelő országok körében sajnálatos módon, tehát messze nem vagyunk

abban a helyzetben, hogy piacbefolyásolók legyünk. Ezzel a 63 ezer hektár szőlővel éppenhogy egyensúlyban tudnánk tartani a piacot, ha normális lenne az együttműködés a szőlőfeldolgozó borászatok és a szőlőtermelők között.

Ez a 60-63 ezer hektár ad általában, átlagos számot mondok, 3 millió hektoliter éves bortermésre lehetőséget, de volt olyan évünk a 2010-es évek elején, 2013-ban, ha jól emlékszem, hogy 1,7 millió hektoliter volt csak a beszűrt bor mennyisége. Tavaly 3,6 millió volt, az idén 3-3,1 millió, most az idei átlagos lesz. Ha 3 millió hektoliter alá esünk, akkor automatikusan importra szorulunk. Ha e fölé megyünk, akkor exporterőben vagyunk, de néha ez exportfelesleget is jelent. Ilyen volt a tavalyi év a 3,6 millió hektóval, már az 500-600 ezer hektónak az elhelyezése komoly kihívásokat jelentett.

Ezért került bevezetésre az eddig soha nem látott, de az Európai Unióban ismert intézkedés, a zöldszüret és az említett lepárlás. Lehet vitatni, hogy ez előnyös vagy hátrányos volt, akik a zöldszüretben részt vettek, azok most jobban jártak, mint ha a szabadpiacon értékesítették volna a szőlőfajtájukat, ez az igazság. De ez nem lehet általános trend, hogy azért termeljünk, hogy zöldszüretben leszedjük, sokkal jobb lenne, amiért a képviselő úr is aggódik, ha normális piaci viszonyok között pincére, majd pedig fogyasztóra találna ez a szőlő.

Tehát én rendkívül veszélyesnek tartanám azt a folyamatot, hogy 15-20 ezer hektárral - ez egyharmada a jelenlegi termőterületünknek - csökkentsük Magyarország szőlőterületét. Ezzel végérvényesen elvesztenénk még a létező maradék piacbefolyásolási lehetőségünket, ez hagyján, de automatikusan mintegy egymillió hektoliter bort importálnunk kellene, mert 20 ezer hektár szőlő kivágásával körülbelül egymillió hektoliter borral kevesebb lenne az éves termésünk a jelenleg ismert adatok alapján.

Természetesen nem megyek el abba az irányba, hogy vannak olyan túltermeléssel is termelhető szőlőfajták, interspecifikus szőlőfajtáknak mondjuk ezeket, amelyek hektáronként 200 mázsa fölötti terméseredményt tudnak hozni, de önálló fajtaként, fajtaborként nem is jelennek meg a piacon, mert csak házasítva lehet őket megjeleníteni. Tudom, hogy akár egy alacsonyabb hektárnyi szőlőterülettel lehetne 3 millió hektoliter bort termelni, de értermetlen, ez ellent mondana annak a józan észnek, hogy a minőség irányába kell elmenni. Nagyon nagy gond, hogy az interspecifikus szőlőfajtákkal eltelepített területeken ezzel a nagy szőlőmennyiséggel most mit csináljunk, mert önálló fajtaborként nem jelennek meg egyelőre a piacon. Az Aletta és Bianka szőlőfajtákat megemlítem, esetleg a szakmabeliek tudják, interspecifikus fajtákról beszélek, és nagyon nagy termésmennyiséggel bírnak, de önálló fajtaként nem állják meg a helyüket egyelőre a piacon. Egy esetben megállnák: ha 100 mázsa környéki termésátlagot hoznánk ott is, de akkor a 20 ezer hektár kivágásával bekövetkezne az általam említett nagy mennyiségű borkiesés.

Javasolja a képviselő úr az indítványában, hogy szőlőből készült termékek felé kellene elterelni a szőlőt: sűrítvények, adalékmentes italok és a többi. A helyzet az, hogy ezt most is megtehetik, és valamiért mégsem teszik. Engem is iszonyúan bosszant, hogy szőlőlének nevezett dobozos, PET palackos és mindenféle combi-pack-es üdítőket lehet találni, és 10-18 százalékos a valódi szőlőlétartalom, tessenek elolvasni! A magyar ipar, élelmiszeripar, konzervipar tudna 100 százalékos előállítani, de annak körülbelül duplája lenne az ára, és itt megdől minden tudomány: egyszerűen a magyar fogyasztók nem hajlandók - és állítanak is elő, hozzáteszem, és azt egyébként Németországba exportálják, mert ott pontosan tudják, hogy mit

jelent egy 100 százalékos szőlőlevet meginni -, az érzékenyséjük miatt hozzá nem nyúlnak egy dupla árú szőlőléhez, nem érdekli őket, hogy az 100 százalékos, megveszik a 10-18 százalékost. Iszonyú nagy munkánk van ennek a marketingjének a felépítésében, hogy mit jelent egy 100 százalékos szőlőlé.

Mustsűrítmény. Magyarországon nincsen kétfázisú mustsűrítményt előállító üzem, ez egy akadály. A legérzékenyebb élelmiszerekhez használt mustsűrítmény csak kétfázisú technológiával előállított sűrítvány lehet, és egyetlen üzem most épül Kiskőrösön magánberuházásban, milliárdos nagyságrendű. Ő lesz az első, aki, ha üzemkés lesz, elő tud állítani olyan mustsűrítményt, amelyet magyar élelmiszer-feldolgozók használhatnak, mert különben a szabvány nem engedi meg, hogy egyfázisút használjanak. Kétfázisút végre magyar üzem előállít, de ez még nem jelenti azt, hogy akkor nem lesz olasz import; Olaszországból hozzuk be a legtöbb kétfázisú mustsűrítményt. Ez még nem jelenti azt, mert itt a piac majd megint megmondja, hogy ki mennyiért állítja elő azt az egy kiló sűrítványt. De nagyon drukkolunk ennek az üzemnek, hogy nagy mennyiségű magyar szőlőalapanyagból állítson elő magyar kétfázisú mustsűrítményt, és az élelmiszeripar pedig elfogadja, hogy ez rendkívül jó, a szállítási költség lecsökken, mert itt, Magyarországon állítjuk elő, magyar termék. Ismét brandet kéne neki csinálnunk, és hadd ne folytassam! Tehát nincs akadálya annak, amit a képviselő úr itt forszíroz.

Már nehezebben tudtam értelmezni az olyan szabályozás kidolgozását, amely adócsökkentéssel segíti a kisebb pincészetek saját háznál történő borkimérését. Megmondom őszintén, ebben rendkívül visszacsengenek egy volt kiscgazda országgyűlési képviselő mondatai, aki aztán önként hat-nyolc évet eltöltött, mármint a Jobbiknál, de most éppen kilépett onnan a legutóbbi választások következtében. Ő forszírozza nálam ugyanezt, tehát úgy néz ki, hogy eltalált önök felé is szinte ugyanaz a leírt mondata.

Megjegyzem, hogy 2017-ben, ha jól emlékszem, éppen a Szőlő-, bor-, pálinka albizottsági ülés egyik kezdeményezése volt, hogy létrehoztuk a kisüzemi bortermelői regisztert, és ezáltal akik ezer hekto alatt termelnek, egy rendkívül egyszerű eljárással végezhetik az adminisztratív munkát, nem pedig az úgynevezett nagy adóraktár kategóriába tartoznak. Az ezer hektó felettiakra továbbra is a nagy adóraktárba tartoznak vámfelügyelettel, nagyon sűrű elszámolási, adminisztratív kötelezettséggel, de ez már nem vonatkozik az ezer hekto alattiakra. Egy nagyon egyszerű eljárással végezhetik az úgynevezett pinceműveleteket, tehát a betárolást, kitérítést, besűrítést, havi elszámolást, és nem is havi, hanem negyedéves meg féléves elszámolások vannak éppen az adminisztratív csökkentés következtében. Adócsökkentést azért nem tudunk, mert a csendesbornak, tehát az általunk ismert normál bornak, nem a habzóbornak és a pezsgőnek, nulla forint az adója. Tehát azt tudjuk, hogy jövedéki termék a folyóbor, de nulla a jövedéki adója. Nagyon speciális kategóriában van, míg a pezsgő és a habzóbor nem, ott van jövedéki adó is, de a csendesbornál nulla, tehát aki 99 százalékban csendesbort állít elő, annak, főleg a kisüzemi borászatoknak ez nem lehet gond.

Aztán egy rejtélyes megfogalmazás, hogy: „piacvédelmi intézkedés, amely segítené a hazai szőlő- és bortermelést”. Itt rendkívül óvatossá kell lenni: ha az Unió meglát piacvédelmi intézkedést, akkor lesújt, mert azt mondja, hogy az a négy EU-s alapelv egyikét, az áru és tőke szabad áramlását, az egyenlő piacon való műveletet nem lehet senkinek se saját érdekei szerint befolyásolni. Ezért eleve száz százalék, hogy egy ilyen megfogalmazás a

határozati javaslatban - ha netán ez elfogadásra kerül, és netán úgymond a kormánnyal való határozati javaslatok további formájában megjelenéne - uniós eljárást vonna maga után.

Én értem nagyjából a képviselő úrnak a szándékát, de ezt sokkal inkább olyan szabályozók bevezetésével érdemes - és erre lesz javaslatunk, mert a Szőlő-, bor-, pálinka albizottság ülésén nem ért véget a szándékunk, az Agrárminisztériummal és a HNT-vel egy szakmai konzultáció előtt állunk, amelyben a mozgástér tekintetében nézzük meg, hogy mit lehet tenni. De mit lehet tenni? Csak olyat lehet tenni, ami ugyanúgy vonatkozik a hazai és a külföldi szőlőtermelőkre és bortermelőkre is, a borászatokra is. És itt kell megtalálni, hogy mi az a szabályzó, amelyet a magyar szőlészetek, pincészetek könnyűszerrel tudnak teljesíteni, másoknak esetleg ez nehézséget okoz. A szabályzó egyféle, ezért nem mondhatom azt, hogy piacvédő intézkedést teszek, mert azt nem lehet, ezt tiltja a négy EU-s alapjog egyike, sőt a második alapjog is ezt tiltaná.

Egy izgalmas kérdést pedzeget a képviselő úr, és talán ez az egyetlen, amire azt merném mondani, hogy na, ezt érdemes megvizsgálni, és erre teszek is javaslatot: ez az úgynevezett közösségi tulajdonú feldolgozó üzemek létrehozása. Borvidékenként jelzi, de ez is egy talán túlzó megfogalmazás, mert 22 borvidék van. És hogy jelezzem, ebből 13 borvidéknek kevesebb a szőlőterülete, mint 3000 hektár. (*Dr. Steinmetz Ádám: Borrégió.*) Talán akkor menjünk el a borrégió felé, az már jobb lenne. Csak azért, hogy érzékeltessem: Soltvadkertnek egyedül több mint 3000 hektár szőlője van. Nincs több ilyen az országban, Soltvadkert a legnagyobb szőlőterülettel rendelkező hegyközség. Nekünk egyedül 3000 hektár szőlőnk van, de megjegyzem, hogy 13 borvidék van olyan, amelyiknek nincs 3000 hektárja, az egész borvidéknek. Tehát egy néhány száz, 500 hektáros borvidékre valószínű, hogy ilyen közösségi pincét nem lenne ildomos létrehozni.

Tehát jöjjünk visszább, talán borrégió, oké, de van egy terület, Tokaj, amelynek néhány évvel ezelőtt a kormány adott lehetőséget egy ilyen felépítésére, és most jött el annak az ideje, hogy itt a tapasztalatokat begyűjtsük. Talán az egy-másfél éves működésük következtében meg lehet kérdezni, hogy önök most mit tetszettek csinálni. Nagyon éssen kell lenni, mert nem elégséges pincét építeni és borászati technológiát megvásárolni, erről szólna az állami pénz, ez még megy mindenkinek, de utána azt el kell adni. Na, ez a sokkal izgalmasabb része mindig is a borászatnak, mert szeretünk arcot adni a borunk mellé, és egy ilyen közösségi pincészetnél épp az arc veszik el, hogy te ki is vagy tulajdonképpen. De lehet, hogy ettől még ez működik, ezt nem tudjuk, de egy ilyen megtörtént Tokaj borvidéken, és ennek most a tapasztalatait lassan be lehet gyűjteni. Erre én készen állok, mert egy hivatalos levél van, a borvidéket meg fogom kérni, hogy számoljanak be, mekkora összeggel mit csináltak ott, és most mi a tapasztalatuk. Egyébként ott azt lehet tenni, hogy a szőlősgazda a saját szőlőjét beviszi, ledarálja, lepréseli, kierjeszti, és megvan, hogy abban a tartályban az ő bora van. Eddig működik a rendszer, ez pénzzel megoldható, de egy kis probléma van: ki fogja ezt eladni és hova? Tehát óvatosan az ilyen közösségi szervezetekkel, mert pénzt esetleg lehet mellé tenni, de piacot nem lehet pénzzel venni, az már egy izgalmasabb kérdés.

Úgyhogy én talán ezen kifogásaim mellett jelezném, hogy nem javaslok tárgysorozatba venni. Hozzáteszem, a borlejárlást forszírozza a képviselő úr, de megjegyzem, hogy a borlejárlás egy rendkívül izgalmas terület, vészes helyzetben szabad csak meghirdetni; az idej talán ilyen volt, de majdnem nem

merítették ki a 100 ezer hektót. Uniós engedély kell hozzá, egy egész bonyolult, több hónapos eljárás után adta meg végre az EU, hogy jól van, akkor pároljatok le 100 ezer hektó bort, és teljes egészében hazai forrásból kell a lepárlást végezni. A zöldszüret EU-s forrásból ment, a lepárlásnak hazai költségvetésből kellett menni. Rendben van, az országunk gazdasági ereje most ezt elbírta, de ha ennek az lenne az általános rendje, hogy mindig lepárolunk, akkor ez olyan lenne, mint a zöldszüret: teljesen értelmetlen lenne kvázi a szőlőtermelés, ha zöldszüretben és lepárlásban végződne. Tehát ezzel is nagyon óvatosan kell bánni, véleményem szerint egy krízisévből nem szabad általános következtetést levonni, hogy akkor most már mindig csináljuk a lepárlást. Mondom, piacot kell találni a magyar bornak, és sokkal inkább a marketingterületek felé kell véleményem szerint elmozdulni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Az ülés vezetését visszaadom az elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Font Sándor, a bizottság elnöke veszi át.)

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kérdés, hozzászólás van-e. *(Dr. Steinmetz Ádám jelentkezik.)* Az előterjesztőnek utoljára adnék szót. Rajta kívül van-e más? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincs, akkor viszont az előterjesztőnek adok szót.

Dr. Steinmetz Ádám reagálása

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr, és egyben azt, hogy ennyire lelkiismeretesen pontról pontra végigmentünk ennek a határozati javaslatnak a tárgyalásán, ez tényleg megtisztelő. Úgy gondolom, egy szakmai bizottságban tényleg valamilyen szinten elvárható, hogy így dolgozzunk.

Egy kérdésem lenne, illetve kéréseim lennének. Nem volt világos számomra, célzott egy volt kisgazda személyre, aki aztán a Jobbik háza táján dolgozott. Én nem tudom, és Magyar Zoltán alelnök úr sem tudja, hogy mire gondol, úgyhogy szeretném, ha ezt elmondaná.

Ezenkívül pedig megköszönném, ha a tokaji tapasztalatokról, ha ezek megjönnek, írásos formában én is kapnék tájékoztatást, mert rendkívül érdekel ez a kérdés. Annál is inkább, a többi bizottsági tag kedvéért mondom, mert az albizottsági ülésen már többször előkerült ez a kérdés, hogy a Balatonboglári borvidéknél készültek komoly számítások, anyagok költségkalkulációval egy közösségi szőlőfeldolgozó üzemről, de nem találok, nem tudom fellelni ezeket a dokumentumokat valamilyen módon. Léglí Ottó HNT-elnök igazából nem is adott választ az erre irányuló kérdésre, hogy hol lehetnek. Esetleg Gombos Sándor úrnál, aki volt a megyei NAK-nak az elnöke, esetleg nála, vagy esetleg elnök úr tud ebben segíteni, hogy ezeket a dokumentumokat beszerezzük, hogy lássuk, igen, azért vannak olyan borrégiók vagy borvidékek, ahol már voltak ilyen kalkulációk?

Mindenesetre azt gondolom, hogy ha becsatornázzuk a tapasztalatokat, akkor az f) pontot hagyjuk nyitva, és ha nem is borvidékenként, de borrégióként érdemes lenne egy ilyen határozati javaslattal is segíteni az ügyet, azért is, mert szükség van arra, hogy a termelők kezébe kerüljön szerintem mind a beszerzés, a feldolgozás és adott esetben az értékesítés is, hogy profitcentrum legyen, tehát hogy a feldolgozásból adódó hozzáadott

érték a gazdák zsebében landoljon. Úgy gondolom, csak meg kell nézni a nyugat-európai példákat, és ahol ez jól működik, azt adaptálni kell.

Úgyhogy lényegében ennyit szeretnék elmondani, bízom benne, hogy támogatni fogják. Megértéssel kezelem, ha nem, de örülök, hogy ez a kérdés továbbra is napirenden van, és messzemenőig értékelem a bizottság és különösen az elnök úr hozzáállását ehhez a határozathoz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdés, észrevétel van-e? (*Senki sem jelentkezik.*) Nincs.

Én a HNT-n keresztül meg fogom kérni a Tokaj borvidék közösségi pincészetének a jelenlegi állapotát, az eltelt időszakának az eredményeit. Mondom, ez precedensértékű, hogy ebbe az irányba el szabad-e menni, szabad-e ennyi pénzt költeni rá, mert ott milliárdokról volt szó a támogatás nagyságrendjében mire létrehozták ezt, és beváltja-e a hozzáfűzött reményeket.

Határozathozatal

Amennyiben nincs további kérdés, akkor szavazunk az előterjesztésről. Kérdezem, hogy ki az, aki egyetért azzal, hogy tárgysorozatba vegyük a H/7977. számú indítványt, amelyről most vitáztunk. Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze! (*Szavazás.*) Ez 4 igen, ez kisebbség. A bizottságunk nem vette tárgysorozatba az indítványt.

Egyebek

Az egyebek napirendi ponthoz érkeztünk. Ilyenkor az ülészak vége felé mindig óvatos vagyok, hogy vajon ez-e az utolsó ülésünk, mert tavaly egyszer mellélőttem, ha jól emlékszem. Akkor udvariasan elbúcsúztunk itt mindenféle jó szavazást és áldott ünnepeket kívánva, de aztán csak összejöttünk még egyszer egy rendkívüli fordulat miatt.

Most megint csak kísérletet teszek, és azt állítom a jelenlegi információink alapján, a jelenleg ismert előterjesztések alapján, hogy bizottságunknak nincs oka arra, hogy ülésezzen. Úgyhogy köszönöm mindenkinek az egész éves munkáját, köszönöm azt, hogy mindig határozatképesek voltunk, ez az alapmérce, hogy nem kellett ismételt ülést összehívni; a gyorsíróknak azt a képességüket, hogy időnként szakzsargont használva, de mégis helyesen rögzítik az itt elhangzottakat, és természetesen a bizottság munkatársainak, akik alaposan előkészítik mindig az üléseinket, hogy azok gördülékenyen kerülnek végül megtartásra.

Úgyhogy ezekkel a gondolatokkal itt az adventi ünnepekre mindenkinek lelkes készülődést, mert a parlamentről már nem beszélünk, én most odahaza kívánom önöknek ezeket a dolgokat, majd a nagy megnyugvást szentestén, utána az örömteli családi együttléteket, aztán az önfeledtebb István, János és Éva névnapokat, amelyek ott karácsony környékén koncentrálni szoktak, és az újévvel majd pontot téve az ünnepi vigasztalásokra. Egy vízszintes reményében, tehát akkor jövőre.

(*Jelzésre:*) Mindezen jókívánságok mellett, ha jól látom, Steinmetz Ádám szót kér. Megadom a szót.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm, és az elnök úr szavait is, ülést lezáró gondolatnak tökéletes lett volna.

Az egyebek témakörben igazából szeretnék kérdést feltenni vagy a bizottság figyelmét felhívni arra, hogy az osztatlan közös tulajdon

problematikája, illetőleg vélhetően a jogszabálytervezet, a törvénymódosítási csomag megérkezik Nagy István miniszter úr ígéretéhez híven a tavaszi ülészsakra. Kérdezem elnök urat, illetőleg miniszter urat, a bizottság tagjait, van-e tudomásuk arról, hogy ez a szabályozás ki fog-e terjedni a zártkertekre is, illetőleg a belterületi ingatlanokra, különösen, mondjuk, falusi környezetben. Ha beszélünk, nem egy esetben van, amikor félhektárnyi művelhető belterülettel rendelkeznek. Polgármesterek hívták fel a figyelmemet arra, hogy rendkívül problematikus ezeknek az öröklésből és főleg tényleg az osztatlan közös tulajdonból eredő kihasználatlanságuk, illetve a jelenlegi helyzetük.

Tehát van-e a minisztérium figyelemmel arra a kérdésre, hogy tudomásom szerint, de javítsanak ki, ha tévedek, közel 200 ezer hektár zártkerti ingatlan van Magyarországon? Ez óriási, nincs annyi, de több tízezer hektárnyi nagyságrendű. Foglalkoznak ezzel? Egyúttal vagy következő lépésként ez a falusi környezetben a belterületi földekre kiterjed-e, mert én azt gondolom, luxus, hogy ezek a földek nincsenek művelve, és azért nincsenek igazából, mert a tulajdoni helyzet nem túl ideális, és akkor finoman fogalmaztam.

ELNÖK: Ilyen és ehhez hasonló kérdések okozták azt, hogy nem sikerült ebben a félévben benyújtani a kormánynak. Megjegyzem, nem akarok itt a zártkerti kérdések mélységébe belemenni, de éppen Fazekas Sándor miniszter úr minisztersége alatt kétszer is hosszabbításra került egy megoldási lehetőség a zártkertekre vonatkozóan, és minden érintett az utolsó pillanatban találta ki, hogy jó, ilyen van. Annyi propaganda és minden szólt, hogy legyenek szívesek odafigyelni, döntsék el, hogy ezt mezőgazdasági területű zártkertnek akarják fenntartani, vagy nem akarják már mezőgazdasági területű zártkertnek, mert ha mezőgazdasági területű a zártkert bejegyzése, akkor bizony a földforgalmi törvény vonatkozik rá, ha nem az, akkor az ingatlantörvény vonatkozik rá. Ebben maguk a tulajdonosok is össze-vissza döntöttek, és mindig kitalálta valaki, hogy most miért nem jó. Nehéz így ez a problémakör, mert azért az erős spekuláció is ott van, és főleg a Balaton környéki zártkertek a legizgalmasabbak ezen zártkertek között.

2013-ban is javasoltam, és akkor a miniszter úr és csapata elfogadta, hogy az akkori földforgalmi törvény benyújtása előtt, amely kétharmados volt, és már a végső fázisban volt, az összes parlamenti párttal tartunk egy konzultációt, hogy körülbelül, mi az a témakör, amit megnyitott akkor a földforgalmi törvény, és mi a logikája a földforgalmi törvénynek. Akkor egyébként elfogadták az ellenzéki pártok ezt a meghívást, és ki lehetett vesézni, hogy körülbelül miért ilyen a földforgalmi törvény, mert első olvasatra a hozzá nem értő személyeknek azért meglepő volt. Aztán kezdtünk hozzászokni, és láthatólag a maga módján működik, és a legnagyobb célunkat elértük: magyar kézben maradjon a termőföld döntő többsége, az összes többi már csak mögöttes szándék volt.

Én arra teszek javaslatot a miniszter úrnál, hogy amikor körvonalazódik az osztatlan közössel kapcsolatos összes probléma - mert mi azt mondjuk, hogy osztatlan közös megoldás, és közben tudjuk, hogy harminc más probléma még előjött, lásd zártkert, öröklés és minden kényes kérdés -, amikor körvonalazódik, hogy egyáltalán meddig nyújtózkodnak az osztatlan közös törvénycsomag egyes leágazásai, akkor a frakcióval rendelkező hét párt képviselői kapjanak meghívást egy kötetlen konzultációra, ahol a miniszter úr előterjeszti, hogy körülbelül ez lesz a törvényben, és akkor ott aztán

végigvesézhetjük, mert ezek nagyon speciális kérdések, amelyek már messze nem az eredeti törvény szándékát uralják, de könnyen lehet, hogy el fogunk ide is jutni, hogy hoppá, és akkor belecsúszunk a zártkertek újabb problémakörébe.

Tehát én a magam részéről, mivel nem előterjesztő vagyok, nem is veszem magamra az előterjesztői köntöst, de amikor nagyjából odaérkezünk, akkor egy kötetlen konzultációs igényt jelezzünk a miniszter úrnál, ezt vállalom viszont. *(Dr. Apáti István: A bizottsági tagok, gondolom, természetes részvevői egy ilyennek.)* Igen, igen, legyen akkor úgy, hogy a bizottsági tagok és a frakciók részéről. *(Jelzésre:)* Miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Csak röviden szeretnék hozzászólni, mert megszólítva is érzem magam, meg szerintem egy olyan téma, ami nem elsősorban pártpolitikai téma, hanem ennél sokkal komolyabb.

Arra szeretnék emlékeztetni, hogy még annak idején, amikor a földmoratórium meghosszabbítását sikerült elérni, nem tudom, 2011-ben, tehát elég régen volt, akkor az EU Bizottság részéről volt néhány feltétel, amit előírt. Ezek közül az egyik az osztatlan közös problémája, és akkor fogadtunk el egy olyan kormányprogramot, amelynek a lényege az, hogy minden megyében felmérték azt, hogy mennyi osztatlan közös van, abból mennyit akarnak megosztani az érintettek; az egyharmadát akarták megosztani a 2 millió hektárnak. Aztán ahol az állami osztatlan közös tulajdonban volt, ott az állam automatikusan indította a bejelentést és az igénylést is. Ez a program még mindig tart, úgy tudom, még nem ért véget. Tehát most is van egy olyan program, ami zajlik, de itt az érintettek meg az önkéntesség fontos szerepet tölt be.

És aztán van a másik kérdés, hogy most milyen szabályozást lehet csinálni, és ez a szabályozás kialakítás alatt van, mert olyan ez gyakorlatilag, mint valamilyen aknamező, ilyen jogi aknamező döntően, mert ugye az osztatlan közös és a részaránytulajdon eredetét tekintve eltérő. Aztán van a külterületi és a belterületi termőföld, mert belterületen is vannak olyan termőföldek, amelyekre például agrártámogatást igénybe lehet venni, ezek egy része szintén közös tulajdonban van vagy osztatlan közös.

És aztán a zártkert is olyan, hogy van belterületi és külterületi zártkert is, ugyanakkor vannak alkotmányos és Ptk.-ba foglalt jogok. Nemcsak annak van joga, aki a földet műveli, hanem annak a tulajdonosnak is, aki nem műveli a földet, sőt annak is vannak alkotmányos jogai, akiről nem tudja senki se, hogy tulajdonos, lehet, hogy még ő maga sem tudja. Tehát ebben a jogi környezetben kell olyan megoldást találni, ami minden szempontból illeszkedik a jogrendszerbe, a kívánt célt is el tudja érni, és nem esik el az alkotmányossági, EU-jogi és törvényességi harcmezőn, mondjuk, egy vagy két évvel később, mint ahogy a végrehajtása megkezdődik. Tehát olyan megoldást kell találni, aminél nem áll fenn az a probléma, hogy esetleg később kiderül róla, hogy nem volt teljesen helyes, nem volt teljesen jogszerű, és akkor marad egy olyan megoldott vagy látszólag megoldott földmennyiség, ahol megszünteti a magyar állam különböző eljárásokon keresztül az osztatlanközös- vagy közös tulajdoni helyzetet, és ha utána kiderül, hogy mégse volt teljesen jogilag rendben, akkor az jóformán megoldhatatlan problémát jelent.

Ezért aztán fel van adva a lecke a magyar földjogászoknak és különböző szakértőknek, de szerintem lehet erre megoldásokat találni, tehát ez nem kérdés. Ebben nyilván kell egy állami szerepvállalás, van egy önkéntességi

elem, és biztos vagyok abban, hogy mindenképpen marad közös tulajdon, mert mindenhol van közös tulajdon. A fontos az, hogy azokban az esetekben lehessen elhárítani mint akadályt, ahol az érintett szereplők vagy azok nagy része ebben érdekelt.

Szerintem a társadalmi érdek több évtizedre előre mégiscsak az, hogy lehetőleg ez a fajta tulajdoni forma visszaszoruljon, mert tényleg az osztatlan közösből, a kárpótlásból az idő múlásával olyan ingatlanok alakultak ki, ahol rendkívül nagy számú tulajdonos van, és ez a földművelést is gátolja, de nemcsak a földművelést egyébként, hanem a belterületnél is az a gond, én dolgoztam polgármesterként is, hogy 12 tulajdonosa van egy házhelynek, mondjuk, csak arra más szabályok vonatkoznak a magyar földjogban, mint a külterületre. A földek rendeltetése szerinti eltérő szituációkról nem is beszélve. De nyilván ez egy olyan téma, amely megtöltené itt a mai estét.

Én arra gondolok, hogy nagyon helyes az, ha elnök úr itt konzultációt kezdeményez, mert anno is volt több konzultáció a földtörvénynél, mert - ahogy említettem - ilyen jogi aknamezőnek is tekinthető az a terep, amin a megfelelő megoldást meg kell találni. Köszönöm. *(Dr. Steinmetz Ádám: Köszönöm.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdés, észrevétel van-e az egyebekben? *(Nem érkezik jelzés.)* Ha nincs, akkor az egyebek napirendi pontot lezárom.

Az ülés berekesztése

Az ülést berekesztem, és még egyszer köszönöm mindenkinek az egész éves munkát. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 51 perc)

Czerván György
a bizottság alelnöke

Font Sándor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Szűcs Dóra és Podmaniczki Ildikó